

ДАН 5. (17. август 2023. године)

ВОДОПАД ЈЕЛОВАРНИК-КОПАОНИК-ЈОШАНИЧКА БАЊА

После дана који је обиловало објектима културно-историјског наслеђа уследио је дан који је био резервисан за нешто активнији приступ учесника, за планинарење, успон на врх Копаоника, пешачење, а на крају и пливање. Можемо га окарактерисати и као дан у коме смо имали више времена да се боље међусобно упознамо, разменимо мишљења, поделимо искуства, разговарамо о будућој сарадњи и потенцијалним заједничким пројектима. После доручка уследила је пешачка тура до највећег водопада Копаоника, Јеловарника. Од превоја Мрамор започињемо свој успон до водопада, пролазећи поред речице Дубока, изворишног крака Топлице која се накратко појављује непосредно поред пута којим пролазимо. Овај издашни гравитациони извор многе мотивише да се напију чисте изворске планинске воде. После получасовне шетње долазимо до нашег циља. Водопад својим грандиозним димензијама и изгледом заиста оставља без даха посетиоце. Водопад, тектонског порекла, спушта се са висине од 71 метар преко три каскаде и обрушава се у корито Запланинске реке. Некада сматран највишим водопадом у земљи, а и данас један од највиших, остао је један од главних природних бисера Националног парка Копаоника. После фотографисања и разгледања овог хидролошког споменика природе спуштамо се обронцима копаоничког масива уз поглед на густе букове и мешовите шуме букве и смрче. Даље смо се поново упутили према Равном Копаонику, али овај пут пауза на видиковцу Беле стене била је успешнија, с обзиром да нам је ведро време дозволило да направимо лепе фотографије и тако овековечимо наш боравак на овој чудесној планини. Од скијашког центра жичаром се пењемо до Сувог рудишта и у непосредној близини посматрамо Панчићев врх, највиши врх Копаоника. Ту су учесници кампа сазнали основне информације о некадашњем рударењу на Копаонику, образовању рељефа планине који се са ове позиције нарочито истицао, некадашњој глацијацији највиших делова планине, о хидролошкој мрежи, специфичном биљном свету у појасу алпијских ливада као и о чувеном српском природњаку и ботаничару Јосифу Панчићу чији смо маузолеј посматрали на највишој тачки планине. Посебан осећај била је вожња жичаром, уз помоћ које смо са висине могли да дочарамо све природне лепоте Копаоника. После кратке паузе за ручак кренули смо према Јошаничкој бањи. Како смо се са њом већ раније били упознали ништа нам друго није преостало него да и осетимо све њене благодати на сопственој кожи. Посетили смо аква парк „Драгуљица“ и купали се у изворској води чија је температура ишла и до 70 степени Целзијуса. Ова рекреација и одмор су нам заиста пријали после неколико напорних дана путовања, те смо сви видно расположени и релаксирани, после неколико сати проведених на купалишту, кренули назад према бази у Блажеву. Овога пута мало смо променили трасу повратка па смо се кретали путем који пролази обронцима Жељина у долини Јошаничке реке. То нам је омогућило да прођемо кроз Дренску клисуру, поред средњовековне тврђаве Козник и уживамо у погледу на предивне планинске пределе. Поново дан завршавамо у ресторану „Колиба“ уз нешто калоричнију вечеру која нам је била неопходна после садржајног и активно проведеног дана.





